

Vlaamse Gewestraad

ZITTING 1976 - 1977

9 NOVEMBER 1976

VRAGEN OM ADVIES

— van het MINISTERIEEL COMITE VOOR VLAAMSE AANGELEGENHEDEN —

betreffende het voorontwerp van begroting
van de Vlaamse gewestelijke aangelegenheden voor het
begrotingsjaar 1977 en betreffende
de aanpassing van de begroting van de Vlaamse
gewestelijke aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1976

Uiteenzetting

van de heer **M. EYSKENS**

Staatssecretaris voor Streekeconomie
en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting

Zie :

4 (1976-1977) :

- Nr. 1 : Vraag om advies
- Nr. 2 : Samenstelling commissie (Economische sector)
- Nr. 3 : Samenstelling commissie (Sociale sector)

4 (1975-1976) :

- Nr. 10 : Vraag om advies (aanpassing)

KABINET
VAN DE STAATSECRETARIS

VLAAMSE GEWESTRAAD

UITEENZETTING VAN DE STAATSECRETARIS VOOR STREEKECONOMIE
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

A.- DE WERKGELEGENHEIDSVoorUITZICHTEN.

De werkgelegenheidsvooruitzichten blijven zorgwekkend.
Eind september 1976 waren er 222.985 uitkeringsgerechtigde volledig werklozen, wat 156 eenheden minder is dan einde vorige maand, maar 37.027 eenheden of 19,9% meer dan eind september 1975.

Daartegenover is het aantal gedeeltelijk werklozen fel teruggelopen : in december 1975 telde men nog 130.138 eenheden en in juni 1976, nog slechts 28.710

In het Vlaamse gewest waren er, per einde augustus 1976, 116.589^(x) uitkeringsgerechtigde volledig werklozen, waarvan 85.055 met normale arbeidsgeschiktheid. Vlaanderen telde eveneens 37.481 volledig werklozen jonger dan 25 jaar en normaal geschikt.

Verdeling volledig werklozen per regio :

	<u>Aantal</u>	<u>%</u>
Vlaanderen	116.589	52,2
Brussel	24.958	11,2
Wallonië	<u>81.594</u>	<u>36,6</u>
TOTAAL :	223.141	100,-
	=====	=====

Waarvan normaal geschikten :

	<u>Aantal</u>	<u>%</u>
Vlaanderen	85.055	51,1
Brussel	21.050	12,6
Wallonië	<u>60.353</u>	<u>36,3</u>
TOTAAL :	166.458	100,-
	=====	=====

(x) Waarvan 39,3% mannen en 60,72 vrouwen

./..

Volledig werklozen jonger dan 25 jaar en normaal geschikt.

	<u>Aantal</u>	<u>%</u>
Vlaanderen	37.481	55,1
Brussel	5.640	8,3
Wallonië	<u>24.919</u>	<u>36,6</u>
TOTAAL :	68.040	100,-
	=====	=====

Een industrieel beleid, waarbij de prioriteit wordt gegeven aan de stimulering van arbeidsintensieve projecten die tevens een hoge technologische toegevoegde waarde waarborgen, dient nagestreefd te worden. Anderzijds, moeten kapitaalintensieve investeringen blijven aangetrokken worden, wegens hun sneeuwbal-effect en de afgeleide werkgelegenheid ervan.

Ook waren er in Vlaanderen 34.310 school-verlatende-jongeren beneden de 25 jaar die geleidelijk vanaf de maand oktober uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zullen worden.

B.- INVESTERINGSBELEID VAN 1 JANUARI 1976 tot 31 OCTOBER 1976.

1. Globale resultaten. (Bijlagen I, II en III)

Tijdens de eerste 10 maanden van 1976 heeft het Kabinet voor Streekeconomie 548 investeringsdossiers afgehandeld. Daarvan werden 459 dossiers goedgekeurd.

De 459 goedgekeurde investeringsprogramma's bedragen zowat 41 miljard frank. Daarvan wordt 18,5 miljard frank gefinancierd door allerlei financiële instellingen. Een bedrag van 22,5 miljard frank wordt rechtstreeks gefinancierd door de betrokken ondernemingen met eigen middelen.

In deze projecten komt de Staat tussenbeide voor 3 miljard frank onder vorm van rentetoeelagen (2,5 miljard frank) en kapitaalpremie (643 miljoen frank). Deze overheidshulp wordt gespreid over verschillende jaren.

Deze nieuwe investeringen zullen 12.426 arbeidsplaatsen creëren.

Gemiddeld over de tien maanden van 1976, bedraagt de overheidshulp circa 250.000 F per nieuwe arbeidskracht.

In de globale resultaten, zijn de cijfers niet opgenomen die betrekking hebben op de wedersamenstelling van het bedrijfskapitaal. Het betreft 93 dossiers voor een globaal bedrag van 2,3 miljard, waardoor 17.631 arbeidsplaatsen konden in stand gehouden worden.

2. Regionale spreiding.

De resultaten zijn zeer gunstig voor Antwerpen. Deze provincie komt aan de kop met een investeringsvolume van 18,3 miljard frank.

Daardoor zullen in de provincie Antwerpen 3.435 nieuwe arbeidsplaatsen gecreëerd worden.

Limburg komt op de tweede plaats, met 7,9 miljard investeringen, gevolgd door Oost-Vlaanderen, met 6,5 miljard. In Limburg komen 2.895 nieuwe arbeidsplaatsen en in Oost-Vlaanderen 2.987.

De provincie West-Vlaanderen komt op de vierde plaats, met een investeringsbedrag van 5,7 miljard frank voor 1813 nieuwe arbeidsplaatsen..

In Vlaams-Brabant tenslotte, wordt 2,6 miljard frank geïnvesteerd, waardoor 1296 nieuwe arbeidsplaatsen tot stand komen.

3. Sectoriële spreiding.

Het grootste aandeel van de investeringen gedurende de eerste tien maanden van 1976 ging naar de sector van de scheikundige nijverheid, met name voor een totaal investeringsvolume van 19,4 miljard frank. Deze sector boekt 2.352 nieuwe arbeidsplaatsen.

Als tweede belangrijke sector komt de metaalverwerkende nijverheid, met een investeringsbedrag van 10 miljard frank en 3.878 nieuwe arbeidsplaatsen.

Op de derde plaats komt dan de metallurgie, met een investeringsbedrag van 2,5 miljard frank en 232 nieuwe arbeidsplaatsen.

De vierde en vijfde plaats wordt ingenomen door de voedingsnijverheid en de textiel, met een investeringsbedrag van respectievelijk 2,4 en 2 miljard frank en met 871 en 1395 nieuwe arbeidsplaatsen.

4. Principiële beslissingen.

In al de voormelde cijfergegevens zijn de principiële beslissingen niet begrepen. Het totaal investeringsbedrag van de reeds principieel goedgekeurde projecten bedraagt na de eerste tien maanden van 1976, 28 miljard frank, met een voorziene tewerkstelling van 5325 personen.

5. Buitenlandse investeringen.

9 nieuwe projecten werden genoteerd voor een investeringsbedrag van 2,3 miljard frank en 744 arbeidsplaatsen. 4 van deze nieuwe buitenlandse projecten zijn naar Oost-Vlaanderen gegaan. 3 naar Limburg en 2 naar Antwerpen.

D.- BEDRIJVEN IN MOEILIKHEDEN.

Op 27/10/1976, werden op het Kabinet 372 dossiers van bedrijven in moeilijkheden in dienst waarbij een totale tewerkstelling betrokken is van 44.869 personen.

Na onderzoek van de dossiers werd voor 24.583 arbeidsplaatsen van de 44.869 betrokken arbeidsplaatsen een oplossing gevonden of in het vooruitzicht gesteld. Ongeveer 14.077 arbeidsplaatsen kunnen als definitief verloren beschouwd worden. Voor 6.209 arbeidsplaatsen wordt nog naar een mogelijke oplossing gezocht.

E.- ADVIES VAN DE G.E.R.V.

Ik hecht een uitzonderlijk belang aan de adviezen die in verband met diverse aangelegenheden verstrekt worden door de G.E.R.V.

Mijn voorganger heeft de Raad uitgenodigd in een nabije toekomst over de volgende aangelegenheden een advies uit te brengen :

- de sanering van de verlaten bedrijfsruimten;
- de aanleg van ambachtelijke zones;
- de optimale aanwending van de industrieterreinen op de Linker-Scheldeoever mede in het licht van de oprichting van kerncentrales te Doel;
- de benutting van onze maritieme gebieden;
- het gebruik van de gewestplannen, in het kader van de Planperiode.

F.- SYMARINDUS.

De resultaten van de SYMARINDUS-studie werden aan de pers medegedeeld per 14/10/76. Vooraf werd het Synthese-verslag aan een aantal Regeringsleden en de Parlementsleden van de Commissies voor Economische Zaken en Openbare Werken en aan de Voorzitter van de G.E.R.V. overgemaakt.

De studie concentreert zich rond een kosten-batenanalyse van de uitbouw van de voorhaven van Zeebrugge met L.N.G.-terminal en de ermede gepaard gaande industriële activiteit ter valorisatie van de frigorifieën, en deze van een kerneiland hetzij op de zandbank van De Wandelaar, ter hoogte van Zeebrugge op + 9 km van de kust, hetzij op de zandbank Smalbank II, ter hoogte van De Panne-Koksijde, eveneens + 10 km van de kust verwijderd.

Hieruit blijkt dat, welke ook de weerhouden hypothesen zijn betreffende discontovoet, groei van de vraag naar L.N.G., de inschakeling van arbeidskracht en de incidentie op het toerisme, de uitbouw van de voorhaven in ieder geval rendrend is.

Daarentegen blijkt dat een kerneiland zich slechts verantwoordt mits valorisatie van de afvalwarmte o.m. voor de ontzilting van zeewater. Verder dient men de voorkeur te geven aan de bouw van een kerneiland op De Wandelaar boven deze op Smalbank II.

De éénpolige structuur (Zeebrugge - De Wandelaar) verdient derhalve economisch de voorrang op een ingewikkelder structuur die volg uit een tweepolige uitbouw (Zeebrugge - Smalbank II).

G.- DE KLEINE EN MIDDELGROTE BEDRIJVEN IN VLAANDEREN.

De laatste jaren werd door het Staatssecretariaat voor Streekeconomie groeiende aandacht besteed aan het beleid voor de K.M.O.'s. Dit kadert in de nieuwe visie van Streekeconomie nl. dat naast de buitenlandse investeringen en investeringen in grote bedrijven, de K.M.O.'s minstens even belangrijk zijn :

- 93 % van de Belgische bedrijven bestaat uit bedrijven uit de secundaire sector tot 50 tewerkgestelden en bedrijven uit de tertiaire sector tot 20 tewerkgestelden;
- de K.M.O.'s nemen 31 % van de tewerkstelling voor hun rekening. Het betreft hier bovendien hoofdzakelijk tewerkstelling in eigen streek.

In het kader van de expansiewetgeving voor K.M.O.'s werden in 1975 voor Vlaanderen 3.849 dossiers ingediend, waarvan 3.359 gunstig werden behandeld, voor een investeringsbedrag van 6,9 miljard F. Er worden 2.133 nieuwe arbeidsplaatsen voorzien. Wat betreft de eerste 8 maanden van 1976, werden 3.768 dossiers ingediend, waarvan er 3.320 gunstig werden behandeld. Het totale investeringsbedrag loopt op tot 7,2 miljard F, het aantal voorziene nieuwe arbeidsplaatsen bedraagt 2.440.

Voor de periode 1971-1976 komt men tot volgende resultaten als gevolg van de expansiewetgeving voor K.M.O.'s in Vlaanderen :

JAAR	INGEDIENDE DOSSIERS	GUNSTIG BEHANDELDE DOSSIERS	INVESTERINGSBEDRAG	VOORZIENE NIEUWE ARBEIDS- PLAATSEN.
1971	2.990	2.646	3,6	136
1972	3.803	3.363	5,1	1.109
1973	4.972	4.411	8,6	2.741
1974	3.611	3.116	6,3	2.071
1975	3.849	3.359	6,9	2.133
1976 (x)	3.768	3.320	7,2	2.440

(x) eerste 8 maanden.

In het totaal werden er dus voor deze periode 11.230 arbeidsplaatsen gecreëerd. Wat betreft de regionale spreiding voor de periode 1971-1975 gebeurden 28 % van de investeringen in Antwerpen, 22 % in West-Vlaanderen en res. 21 %, 18 % en 11 % in Oost-Vlaanderen, Limburg en Vlaams Brabant.

De sectoriële spreiding van de investeringsbedragen in 1975 ziet er als volgt uit :

	x 1 mln.	%
Landbouw en extractieve nijverheid	112,5	1,6
Be- en verwerkende bedrijven	1.596,1	23,2
Bouwnijverheid	721,1	10,4
Groothandel	374,9	5,4
Kleinhandel	2.424,1	35,2
Hotel en restaurant	359,3	5,2
Vervoer en communicatie	372,5	5,4
Overige dienstverlening	734,4	10,6.

In het kader van het beleid voor de K.M.O.'s, werden voorts nog enkele initiatieven genomen, nl. medewerking aan de oprichting van Interregio en voorts het wijzigen van de richtlijnen voor de K.M.O.'s.

Interregio is een vereniging zonder winstoogmerken, opgericht op 11 februari 1976 onder voorzitterschap van de heer Olivier, Minister van Middenstand. Aan de oprichting van deze instelling werd meegewerkt door de Departementen van Economische Zaken en Middenstand, de 3 Staatssecretariaten voor Streekeconomie, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Wallonië, de Economische Raden voor West- en Oost-Vlaanderen en Limburg, het Belgisch Comité voor Toelevering Metaal en het Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand, dat aan de basis ligt van de oprichting en dat het secretariaat waarneemt.

Interregio heeft als doel het inrichten van gespecialiseerde tentoonstellingen voor de toelevering. Door het organiseren van nationale vakbeurzen wil men voor de toeleveranciers gunstige voorwaarden scheppen om hun mogelijkheden en voorwaarden inzake productie te tonen aan alle geïnteresseerden en voornamelijk de mogelijke uitbesteders. De allereerste inrichting "Interregio 1976" vond plaats van 27 september tot 1 oktober in het Congrespaleis te Luik. De manifestatie kende succes, zodat volgend jaar reeds een tweede tentoonstelling zal georganiseerd worden, waarschijnlijk in Gent.

Een ander initiatief betreft de expansiewetgeving voor K.M.O.'s. De bij K.B. van 10 maart 1975 geregionaliseerde materie inzake economische expansie wetgeving voor K.M.O.'s laat toe de toepassingsrichtlijnen ervan te wijzigen. Bij de nieuwe richtlijnen die weldra in voege zullen treden werd gestreefd naar :

1. vereenvoudiging, om de afhandeling van de dossiers te bespoedigen;
2. harmonisatie in de richtlijnen voor K.M.O.'s en G.O.'s voor zover mogelijk en wenselijk is;
3. uniformisatie om de steun aan bedrijven binnen en buiten ontwikkelingsgebieden iets dichterbij elkaar te brengen.

De nieuwe voorstellen zijn het resultaat van besprekingen met de Administratie van het Ministerie van Middenstand, het E.S.I.M. en de banken. De nieuwe richtlijnen werden goedgekeurd door het Waarborgfonds op 15 september 11.

Tot zover dit overzicht van het beleid voor de K.M.O.'s. Ook in de toekomst hoopt het Staatssecretariaat voor Streekeconomie zijn inspanningen voor de expansie van de K.M.O.'s voort te zetten.

H.- OPERATIONEEL KARAKTER VAN DE GEWESTELIJKE ONTWIKKELINGSMAAATSCHAPPIJEN.

Wat de G.O.M.'s betreft, kan ik zeggen dat enkel de G.O.M. van Vlaams Brabant volledig operationeel is. De andere G.O.M.'s moeten nog hun personeelsstatuut en -formaties definitief vastleggen. Bij de respectievelijke voorzitters heb ik sterk aangedrongen opdat dit zo spoedig mogelijk zou gebeuren.

Het M.C.V.A. heeft in zijn zitting van 25 oktober jl. de nodige schikkingen getroffen opdat de G.O.M.'s in 1977 voldoende werkingstoelagen zouden ontvangen vereist voor een normale werking.

Ook werden voor de G.O.M.'s van Limburg, Oost-Vlaanderen en Vlaams Brabant de modaliteiten en criteria reeds op punt gesteld van de bij ministerieel besluit van 24 december 1975 aan de G.O.M.'s toegekende bevoegdheden in verband met het op gang brengen van industriële projecten, ingeval van het in gebreke blijven van de privé-sector. Elke G.O.M. beschikt voor deze doeleinden over een kredietmogelijkheid van 85 miljoen. Bovendien is er voor de vijf G.O.M.'s gezamenlijk nog een algemene reserve van 86,3 miljoen.

I.- BEROEP OP DE SCHATKIST BIJ REDDINGSOPERATIES.

Om een overdreven beroep op de budgettaire kredieten bij reddingsoperaties van ondernemingen in moeilijkheden te keer te gaan, heeft de regering een werkgroep opgericht belast met het uitwerken van criteria.

Deze criteria, die aan het M.C.E.S.C. zullen worden voorgelegd, zullen de voorwaarden en de modaliteiten vastleggen waaronder dergelijke tussenkomsten van de Schatkist te uitzonderlijken titel kunnen toegekend worden.

J.- ENERGIEBELEID : MOGELIJKE AANWENDING VAN STEENKOLEN VOOR DE PRODUKTIE VAN

ELECTRICITEIT.

De studies "Beschouwingen betreffende het energiebeleid" van de heer A. BAEYENS en "De steenkoolwinning in de Kempen en de produktie van electriciteit" van de heer E. VAN BROECKHOVEN, worden thans aan een kritisch onderzoek door een werkgroep die bij mijn Kabinet is opgericht.

Ik hoop eerstdaags in het bezit te komen van de resultaten hiervan.

AANPASSINGSFEUILLETON BEGRÖTING 1976.1. Industriezones.

De kredieten voor de verwezenlijking van infrastructuurwerken op de Vlaamse industrieterreinen (art. 61.05) worden gereduceerd van 1.432 miljoen fr. tot 1.000 miljoen fr., hetzij met 432 miljoen fr.

In de loop van de eerste semester 1976 werd immers vastgesteld dat de vraag naar nieuwe industrieterreinen vanwege kandidaat investeerders sterk was teruggelopen. Onder deze omstandigheden schrikken de promotors van deze industriezones (de intercommunales of gemeenten) ervoor terug om in een nabije toekomst nog belangrijke investeringen te verrichten onder de vorm van grondaankopen en algemene infrastructuurwerken op dergelijke industrieterreinen. Het oorspronkelijk opgesteld en goedgekeurd programma 1976 is aldus herleid geworden tot de werken welke hetzij een afwerking van reeds vroeger begonnen werken uitmaken, hetzij op nieuwe terreinen gesitueerd zijn die dringend moeten tot stand komen in functie van lokale toestanden (bijvoorbeeld daar waar de werkloosheid grotendeels te wijten is aan een gebrek aan voldoende nederzettingsmogelijkheden voor nieuwe bedrijven).

De rest van het eerder goedgekeurd programma 1976 wordt verdaagd tot in 1977.

2. Stads-kernherwaardering.

De kredieten ten behoeve van de stads-kernherwaardering in Vlaanderen worden gereduceerd van 281 miljoen fr. tot 50 miljoen fr., hetzij met 231 miljoen fr.

De begrotingsartikels 51.05 (9 miljoen fr.) en 71.10 (22 miljoen fr.) worden totaal gesupprimeerd. Het is immers duidelijk gebleken dat het voorwerp van deze artikels (respectievelijk herwaarderingswerken door de staat op privaat domein en aankopen door de Staat te verrichten in functie van de herwaarderingsoperatie) weinig of geen toepassingsmogelijkheden zullen hebben. De stads-kernherwaardering moet gezien worden als een gemeentelijk initiatief zodat directe staatsinterventie eerder uitzonderlijk zal zijn.

Het artikel 63.41 (subsidies van de gemeentebesturen in functie van de stads-kernherwaardering) wordt van 250 miljoen teruggebracht op 50 miljoen fr. Het aantal in behandeling zijnde dossiers van diverse gemeentebesturen is weliswaar aanzienlijk, doch de toekenning van subsidies is afhankelijk van het opstellen door de gemeente van een "structuurplan ten behoeve van de stads-kernherwaardering". Alleen op basis van een dergelijk plan kan een objectief oordeel geveld worden over de verrechtvaardiging van de subsidieaanvraag in kwestie. Vermits de gemeenten in kwestie meestal nog volop bezig zijn het opstellen van die plannen, zullen de in 1976 voorziene subsidies pas in 1977 kunnen verleend worden. Vandaar dat het grootste gedeelte van de in 1976 voorziene kredieten naar 1977 kunnen overgeheveld worden.

BEGROTING 1977

1.- Industrieterreinen.

Het krediet voor de verwezenlijking van infrastructuurwerken op de Vlaamse industrieterreinen bedraagt in 1977 1.200 miljoen fr. (art. 61.05). Dit betekent een verhoging van 20 % t.b.v. het aangepast bedrag 1976. Het betreft hier kredieten die als subsidies worden uitgekeerd aan initiatiefnemende gemeenten en intercommunales.

Een deel van deze kredieten zal moeten dienen om werken te laten uitvoeren van het programma 1976, doch die zonder uitvoering gebleven zijn tengevolge van de verminderde vraag naar nieuwe terreinen die in 1976 is waargenomen geworden.

In het nieuwe programma 1977 zullen, naast de werken op de klassieke industrieterreinen, twee belangrijke innovaties nagestreefd worden.

Een eerste nieuwe betrachting behelst het subsidiëren van infrastructuurwerken op ambachtelijke zones of zones voor kleine en middelgrote ondernemingen. De noodzaak aan dergelijke zones doet zich meer en meer gevoelen, ook en misschien vooral in het kader van de stadskernherwaardering. Vele kleine en middelgrote ondernemingen die in bepaalde centra gevestigd zijn, worden sterk belemmerd in hun uitbreiding. Een uitwijkmogelijkheid moet hen geboden worden door de realisatie van aangepaste terreinen.

Een tweede optie betreft het saneren van verlaten bedrijfsgebouwen in Vlaanderen. Zoals de Vlaamse Gewestraad trouwens reeds gevraagd heeft dient prioriteit gegeven te worden om de bestaande bedrijfsgebouwen, die niet meer in gebruik zijn doch qua ligging en toestand in aanmerking komen om gerevaloriseerd te worden, van overheidswege terug te saneren. Dit belet een verdere grondverspilling en streeft een optimaal gebruik van bestaande infrastructuren na.

2.- Stadskernherwaardering.

De kredieten voor stadskernherwaardering in Vlaanderen bedragen in 1977 511 miljoen fr. (art. 63.21). Dit betekent een zeer belangrijke verhoging t.o.v. het aangepast bedrag 1976 dat 50 miljoen bedraagt. Het betreft hier kredieten die als subsidies aan gemeentebesturen kunnen worden toegekend.

De toekenning van deze kredieten impliceert het bestaan van een goedgekeurd "structuurplan stadskernherwaardering" in de gemeente in kwestie. De juiste inhoud en procedure betreffende dit structuurplan werden zeer recent nauwkeurig beschreven in een inlichtingsbrochure. De subsidies zelf zullen verleend worden op aankopen en werken die de stad wil uitvoeren in toepassing van het structuurplan. Er zal echter doelbewust gestreefd worden om enkel die projecten te steunen die een sociale herwaarderingpolitiek beogen. Prestigeprojekten dienen geweerd omdat de stadsherwaardering eerder in het licht van de versobering moet geplaatst worden : het gaat er immers om de bestaande

infrastructuren en gebouwen optimaal terug te gebruiken, in plaats van steeds meer nieuwe grondinnamen te moeten dulden.

Ter gelegenheid van de toekenning van subsidies voor de realisatie van de opgestelde structuurplannen zullen de gemeentebesturen ook kunnen rekenen op een zekere subsidie op de studiekosten van deze plannen. Op die manier zullen de kosten voor het opstellen van de structuurplannen ten dele ten laste van de staat gelegd worden, doch pas op een ogenblik dat de gemeente het bewijs levert tot daadwerkelijk actie over te gaan.

L.- BESCHERMING VAN DE GROENE RUIMTEN

Ter bescherming van de groene ruimten zijn belangrijke kredieten voorzien, zowel in de aangepaste begroting 1976 als in de begroting 1977.

Deze kredieten kunnen over twee grote rubrieken verdeeld worden : rechtstreekse aankopen van groene ruimten door de Staat (art. 71.09 : 38 miljoen fr. in 1976 en 25 milj. fr. in 1977) en subsidies die door de Staat aan initiatiefnemende gemeentebesturen worden verleend voor het verwerven van groenzones (art. 63.10 : 151,8 milj. fr. in 1976, en 150 miljoen fr. in 1977).

De politiek ~~om~~ groene ruimten aan te kopen, zowel door de gemeentebesturen als door de Staat, is belangrijk in het kader van de gewestplannen enerzijds en van de stadskernherwaardering anderzijds.

De groene zones en de landschappelijk waardevolle gebieden die als dusdanig in de gewestplannen zijn opgenomen komen niet steeds ten nutte van de ganse gemeenschap. Daarenboven worden bepaalde van die zones bedreigd of dermate verwaarloosd dat een openbaar initieef om ze te redden moet gestimuleerd worden.

Het beschermen en het aanleggen van groene ruimten in verstedelijkte gebieden vormt een belangrijk element van de politiek stadskernherwaardering.

Het aankopen door de staat of door de gemeente van deze zones betekent een garantie dat ze hun karakter bewaren en ten dienste zullen komen van gans de gemeenschap.

M.- HET HUISVESTINGSBELEID IN VLAANDEREN (BIJLAGE IV)

Op 30 januari 1975 werd door Staatssecretaris DHOOORE bij de Vlaamse gewestraad een beleidsnota ingediend i.v.m. het huisvestingsbeleid in Vlaanderen.

Als conclusie werd aan de gewestraad medegedeeld dat een permanente werkgroep belast werd met het uitwerken van concrete voorstellen in het kader van de uiteengezette opties. Bij de uitwerking zou de werkgroep volgende prioriteiten in acht nemen.

- uitvoeringsbesluit art. 33 Huisvestingscode;
- K.B. saneringspremie;
- herziening reglementering i.v.m. toelagen bij wederhuisvesting;
- K.B. aanpassingstoelagen woningen van gehandicapten;
- K.B. tot aanmoediging van de verbetering en functionele aanpassing van de bestaande woningen;
- herziening reglementering hypothecaire leningen en eventuele uitbreiding van de leningen van het Woningfonds van de kroostrijke gezinnen tot gezinnen met 3 kinderen;
- herziening reglementering bouw- en aankooppremies;
- fundamentele herziening van het huurstelsel van de openbare sector;
- bouwsparen.

Wat werd van deze opdracht reeds verwezenlijkt :

1) Uitvoeringsbesluit art. 33 Huisvestingscode.

Het K.B. van 24 juli 1975 heeft de modaliteiten van uitvoering van de wet van 2.8.1973, houdende wijziging van art. 33 van de Huisvestingscode, vastgelegd.

Even herinneren aan de draagwijdte van het nieuwe art. 33 van de Huisvestingscode dat het voeren van een sociaal verantwoord grondbeleid toelaat :

- uitbreiding van de subsidiëring van de infrastructuur tot de sociale verkavelingen, daar waar in de vroegere regeling de uitrusting slechts ten laste werd genomen door de Staat voor de woninggroepen die door de twee Nationale Maatschappijen en hun erkende vennootschappen, de gemeenten ende intercommunales zelf werden gebouwd; dit betekent dat de betrokken besturen van dezelfde voordelen zullen genieten, indien zij bouwpercelen uitrusten en onder bepaalde voorwaarden verkopen aan particulieren die zelf bouwen,
- uitbreiding tot de Commissies van Openbare Onderstand,
- vermindering van het minimum aantal woongelegenheden van 25 tot 15 in gemeenten van minder dan 5.000 inwoners,

- toelating aan gemeenten, intercommunales en commissies van openbare onderstand om 1/3 van de voorziene woninggroepen te bestemmen voor middelgrote woningen, dit teneinde de integratie tussen sociale en middelgrote woningen te verbeteren,
- de mogelijkheid voor de openbare besturen om de infrastructuurwerken zelf uit te voeren.

De infrastructuurwerken die door de Staat ten laste worden genomen zijn :

- a) het aanleggen en geschikt maken van wegen en voetpaden binnen de woninggroep alsmede deze die noodzakelijk zijn om een normale toegang tot deze groep te verzekeren;
- b) het aanleggen van de waterafvoerleidingen tot het dichtst bijzijnde lozingspunt, de wachtbuizen van de particuliere huisaansluitingen van de woninggroep daarin begrepen, van de pomp- en zuiveringsstations, alsmede de overwelving van waterlopen die zijn opgenomen in een goedgekeurd algemeen rioleringsplan;
- c) de uitbreiding tot de woninggroep van de algemene waterbedelingsnetten, de hydranten daarin begrepen;
- d) het aanleggen van plantsoenen en grasperken alsmede het verbeteren van de grond;
- e) het aanleggen van parkeerruimten;

2) Saneringspremie

Bij koninklijk besluit van 14 augustus 1975 werden eveneens, enkel voor Vlaanderen en met ingang van 1 september 1975, volgende wijzigingen aan gebracht aan de reglementering van de saneringspremie :

- a) Verhoging premiebedrag : 20 % van de geraamde kostprijs der sanering werken met een maximum van 50.000 F (i.p.v. 25.000 F); deze verhoging is aan geen termijn gebonden;
- b) Verhoging van het premiebedrag met 20 % per kind ten laste (i.p.v. 10 %);
- c) Toekenning van de premie, niet alleen aan de eigenaars-bewoners, maar eveneens aan de eigenaars-niet-bewoners en aan andere aanvragers die een recht van gebruik en genot ten aanzien van de te saneren woning bezitten. Ook de huurder kan dus de woning saneren mits een overeenkomst met de eigenaar wordt overlegd, waarin is bedongen dat de huurder de woning voor een overeengekomen termijn kan blijven bewonen en dat wordt afgezien van enige huurverhoging of vergoeding op grond van de uit te voeren saneringswerken;

Dit brengt met zich dat er nog wel voorwaarden worden gesteld i.v.m. het inkomen maar niet meer i.v.m. het eigendomsbezit.

- d) Invoeren van een degressieve premie. Wanneer het toegelaten maximum-inkomen met maximaal 30.000 F wordt overschreden, worden de vastgestelde premiebedragen tot de helft herleid.
- e) Optrekken van het minimumbedrag der uit te voeren werken (75.000 F i.p.v. 40.000 F; voor de backaner maximaal 20.000 F i.p.v. 10.000 F); de saneringswerken moeten bovendien, naar het advies van de bevoegde burgemeester, stroken met een rationele ruimtelijke ordening van de omgeving.
- f) Vaststellen van den maximum termijn (30 dagen na indienen aanvraag-formulier + bestek) binnen dewelke het eerste plaatsbezoek moet geschieden; binnen deze termijn mogen de saneringswerken dus geenszins worden aangevat vóór het bezoek ter plaatse.
- g) De uitvoeringstermijn van de werken wordt gebracht op 30 maanden i.p.v. 24 maanden met daarenboven de mogelijkheid van verlenging met 6 maanden ingeval van overmacht of onvoorziene omstandigheden; de premiebegunstigde moet binnen die 30 maanden zelf het bewijs leveren dat de werken volledig zijn uitgevoerd.
- h) Invoeren van een gewaarborgde saneringslening ter vervanging van het bestaande "2e stelsel".

3) Herziening reglementering i.v.m. toelagen bij wederhuisvesting

De Koninklijke Besluiten van 9.8.1976 tot instelling voor het Vlaamse gewest, van een verhuis- en installatietoelage alsmede van een huurtoelage ten voordele enerzijds van bejaarden die een woning verlaten die niet aan hun fysische toestand is aangepast, anderzijds van personen die een ongezone woning ontruimd hebben wijzigende de desbetreffende Koninklijke besluiten van 10.1.1966 en 10.7.1970.

Zij brachten o.m. het bedrag van de verhuis- en installatietoelage van 2 x 2.000 F op 10.000 F en het bedrag van de huurtoelage van max. 800 F op max. 3.000 F; zij verhoogden de toeslag per kind ten laste van 10 op 20 % en stelden het inkomstopplafond op 150.000 F (te indexeren) te verhogen met 12.000 F per kind ten laste.

4) Herziening reglementering hypothecaire leningen en eventuele uithreiding van de leningen van het Woningfonds van de kroostrijke gezinnen tot gezinnen met 3 kinderen.

a) hypothecaire leningen :

Het K.B. van 17.1.1975 (en volgende) heeft het K.B. van 10.8.1967 gewijzigd en o.m. in belangrijke mate de plafonds van de venale waarde en van de maximumlening verhoogd. Er werd overeengekomen deze plafonds regelmatig aan te passen.

b) kroostrijke gezinnen :

- in het K.B. van 31.10.1975 werd de wet gepubliceerd waarbij de sociale voordelen inzake de door het Woningfonds van de Fond van de Grote Gezinnen van België toegekende leningen worden uitgebreid tot de gezinnen met minstens 3 kinderen.

- de uitvoeringsmaatregelen verschenen in het B.S. van 5.12.1975 nl.
- K.B. van 19.11.1975 houdende wijziging van het besluit van de regent van 1.6.1949 tot bepaling van de voorwaarden waaronder voorschotten worden toegestaan door het W.B.G.G. door middel van de kapitalen die voortkomen van het Fonds B 2.
- M.B. van 20.11.1975 houdende goedkeuring van wijzigingen in het reglement van de leningen toe te staan door het Woningfonds van de Bond der Kroostrijke Gezinnen van België door middel van de kapitalen die voortkomen van het Fonds B.A.

Ingevolge deze maatregel is het aantal leningsaanvragen bij het Woningfonds in belangrijke mate gestegen, zodanig zelfs dat het Woningfonds niet meer bij machte is al de aanvragen in te willigen.

Dit probleem is reeds door het M.C.E.S.C. een eerste maal onderzocht. Een werkgroep bestudeert thans de mogelijkheid om deze toestand te verhelpen. Een oplossing ligt in het verschiet.

5) Herziening reglementering bouw- en aankooppremie

A. De Bouwpremie

Door het Koninklijk besluit van 14 augustus 1975 werd met ingang van 1 september 1975 een nieuw stelsel van conjuncturele bouwpremie van kracht en werden tevens tal van wijzigingen aangebracht aan de in voege zijnde reglementering.

Deze maatregel, die enkel voor Vlaanderen geldt, hield voornamelijk volgende wijzigingen in :

- 1) Verhoging premiebedrag van 60.000 F tot 80.000 F + 20 % per kind ten laste (16.000 F) voor de periode van 1.9.1975 tot 29.2.1976
Deze maatregel heeft het aantal aanvragen gevoelig doen toenemen.
- 2) De gunstmaatregelen die bestonden voor gezinnen die minder dan 4 jaar gehuwd waren op de datum van de premieaanvraag werden uitgebreid tot gezinnen die minder dan 6 jaar zijn gehuwd.
- 3) Stelsel "gewaARBorgde aanvullende lening en gepreide premie" wordt afgeschaft gezien het zeer geringe succes.

F. Aankooppremie

K.B. 23.2.1976.

Aangebrachte wijzigingen :

- tot nog toe kon de kooppremie alleen worden verleend voor woningen die "gebouwd werden of zullen gebouwd worden voor rekening van" de bouwmaatschappijen tot nut van het algemeen, de gemeenten, de intercommunale verenigingen of de commissies van openbare onderstand.

Voortaan zal het gaan om woningen toebehorend aan de voormelde instellingen wat de mogelijkheid zal bieden de kwaliteit van het woonpatrimonium te verbeteren bv. via operaties van stadskern- vernieuwing.

- De termijn van 4 jaar waarop jonggehuwden zich kunnen beroepen met betrekking tot hun te beschouwen inkomen, wordt op 6 jaar gebracht. (cfr. bouwpremie).
- Het bedrag van de basispremie wordt voortaan vastgesteld op 32.500 F of op 60.000 F naargelang de bouw van de woning werd aangevat voor of na 31 maart 1976.

Er blijft dus thans nog te verwezenlijken :

- K.B. aanpassingstoelagen voor woningen van gehandicapten;
- K.B. tot aanmoediging van de verbetering en de functionele aanpassing van de bestaande woningen;
- fundamentele herziening van het huurstelsel van de openbare sector;
- bouwsparen.

De eerste twee hebben in feite betrekking op de aanpassing en de verbetering van het bestaande woningpatrimonium.

De gedachte van een noodzakelijke accentverschuiving van nieuwbouw naar vernieuwbouw wint hoe langer hoe meer veld, enerzijds omdat men aldus de oude woonkernen leefbaar wil houden (of maken), anderzijds omdat globaal gezien dergelijke operatie financieel voordeliger zou zijn dan afbraak (kaalslag) en nieuwbouw.

Om dergelijke politiek in de hand te werken wordt er thans een wetsontwerp uitgewerkt tot wijziging van de huisvestingscode. Deze wijzigingen strekken er vooral toe :

- de openbare sector nauwer bij de krotopruijing te betrekken, deels door het instellen van aantrekkelijkere voordelen en deels door het uitbreiden van die voordelen tot nieuwe organismen;
- door in duidelijker termen dan tot nog toe het geval is, de wettelijke basis te leggen of deze basis uit te breiden voor het verlenen van staatssteun bij het saneren, verbeteren en aanpassen van bestaande woningen zowel door de publieke sector als door het privé-initiatief en also bij te dragen tot de rehabilitatie van de woningvoorraad.

Fundamentele herziening van het huurstelsel van de openbare sector.

Het huurstelsel van de woningen die toebehoren aan de erkende vennootschappen wordt geregeld bij het koninklijk besluit van 2 juli 1973, dat het besluit van 14 december 1960 en de daaropvolgende besluiten verving. Eerstgenoemd koninklijk besluit werd van kracht op 1 juli 1973; de reglementering die het bevat is echter slechts geldig voor een periode van drie jaar omdat de regering destijds van oordeel was dat er moest overgegaan worden naar een meer fundamentele herziening van het huurstelsel dat neerkwam op de invoering van huurtoelagesysteem. Inmiddels werd dit K.B. verlengd tot 31.12.1976. Dhr Volksvertegenwoordiger Breyne heeft bij de Kamer een wetsvoorstel ingediend dat een wijziging beoogt van het financieringssysteem en van het huurstelsel in de openbare sector. De bespreking van dit voorstel staat ingeschreven onder punt 5 van de agenda. Bij de bespreking van dit punt zal ik nadere uitleg verstrekken over de huidige stand van zaken i.v.m. deze herziening van het huurstelsel.

Woonsparen

In 1973 werd door de Ministers en Staatssecretarissen die de huisvesting in hun bevoegdheid hadden een nota, gedateerd 20.7.1973 voorgelegd aan het M.C.E.S.C. met als voorwerp "Anti- en inflatoir beleid - Woonsparen".

Een commissie, onder het voorzitterschap van dhr Vandeputte, gewezen gouverneur van de N.B.B. onderzocht deze nota maar kwam tot een negatief advies.

Einde 1974 begon een commissie, die functioneerde in de schoot van het kabinet van de Minister van Openbare Werken het onderzoek van een voorontwerp van wet met uitvoeringsbesluit i.v.m. het woonsparen opgesteld door ASOB.

Gezien de regionalisering van de materie huisvesting werd deze commissie ontbonden.

Sedertdien werd het probleem niet meer ter hand genomen.

TOEPASSING VAN DE EXPANSIEWETTEN IN HET VLAAMSE LANDSGEDEELTE
TIJDENS 1970 - 1976 - GLOBALE RESULTATEN

bedragen in 1000 F

	Afgehan- delde dossiers	GUNSTIGE BESLISSINGEN (1)								ONGUNSTIG BESLISSIN
		Aantal Investerin- gen (2)		Kredieten met staatshulp	Toegekende hulp (3)			Aan te werven personeel	Staatshulp per persoon	
					rente- toelagen	kapitaal- premies	TOTAAL			
1970	514	456	44.226.707	16.409.169	2.156.135	1.615.135	3.771.170	28.478	132	58
1971	574	505	40.309.546	17.387.226	2.084.955	814.597	2.899.552	23.211	124	69
1972	536	460	19.002.409	7.356.560	1.100.571	569.777	1.670.348	16.990	98	76
1973	713	595	34.069.263	16.123.620	2.123.620	1.307.475	3.436.016	26.052	161	116
1974	550	393	36.258.872	10.582.018	1.114.721	1.465.726	2.580.517	20.159	128	157
1975	400	350	21.833.795	10.189.097	1.110.394	694.233	1.804.627	9.471	190	50
1976	548	459	41.114.609	18.467.521	2.498.467	643.279	3.141.746	12.426	252	89

(1) Definitieve beslissingen

(2) Investeringsen waarvoor alleen fiskale hulp toegekend werd uitgezonderd

(3) Deze bedragen vertegenwoordigen de totale kostprijs voor de Schatkist over het aantal jaren waarvoor de hulp is toegekend.

BIJLAGE II

TOTALE INVESTERINGEN TEGEN KONSTANTE PRIJZEN 1970 - 1975

In prijzen 1970 (deflatie van de bruto-
binnenlandse kapitaalvorming)

1970	44.226.707
1971	37.813.833
1972	17.369.661
1973	30.043.441
1974	28.173.172
1975	15.584.436
1976	26.504.819 (raming)

TOEPASSING ECONOMISCHE EXPANSIEWETTEN

ENKELE RATIO'S - PERIODE 1966-1976

(officiële cijfers Min. van Econ. Zaken)

	Miljoen F invest. per 1 nieuwe arbeidsplaats	Miljoen F invest. per 1 nieuwe arbeidsplaats (Prijzen van 1970)	Staatshulp per persoon in 1000 F	Staatshulp in %	
				van Investerings.	van Krediet
1966	1,250	1,480	55,4	4,43	9,77
1967	1,280	1,480	77,1	6,02	11,99
1968	1,270	1,460	89,3	7,01	13,60
1969	1,320	1,460	84,1	6,36	14,32
1970	1,550	1,550	133,9	8,62	22,14
1971	1,650	1,550	118,4	7,17	16,35
1972	1,130	1,030	102,4	9,07	21,99
1973	1,600	1,250	164,4	10,25	24,37
1974	1,740	1,350	146,1	8,38	21,10
1975	3,374	2,410	259,0	7,68	19,21
1976*	3,311	2,207	249,3	7,53	16,86

* Bron : Streekeconomie - 9 maanden in 1976.

1. Wat het nodige investeringskapitaal voor het aanwerven van 1 nieuwe arbeidsplaats betreft, moeten wij vaststellen dat tijdens de periode 1966-74 geen duidelijk lijn is waar te nemen. Per nieuwe arbeidsplaats is ca. 1,5 miljoen F nodig (in constante prijzen).
De jaren 1975 en 1976 vertonen een opvallende stijging nl. meer dan 2 miljoen F per nieuwe arbeidsplaats.
2. Tijdens die laatste twee jaren is de staatshulp in procent van het geïnvesteerd kapitaal (of opgenomen krediet) eerder gedaald t.o.v. de vorige jaren. Gelet op het feit dat onze expansiewet een investerings-subsidie karakter heeft, is de hulp uitgedrukt per toekijkgesteld persoon ook aanzienlijk gestegen : $\pm$ 250.000 F per persoon voor 1975-76.

BOUWACTIVITEIT VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ VOOR DE HUISVESTING (N.M.H.)
EN VAN DE NATIONALE LANDMAATSCHAPPIJ (N.L.M.)

Investeringsplafonds 1976 (in miljoenen F)

N.M.H.	7.617
N.L.M.	<u>2.744</u>
Totaal	10.361

Aantal gebouwde woningen (toestand op 31.10.1976)

N.M.H.	4.345
BA II woningen	<u>1.612</u>
	5.957
N.L.M.	905
Ind.verr.	<u>462</u>
	1.367

Vooruitzichten vastleggingsplafond 1977 (in miljoenen F)

N.M.H.	9.130
N.L.M.	3.270